31 Αυγούστου 2017

Ο Έλληνας υπουργός που σκότωσε σε μονομαχία έναν μύωπα βουλευτή, μετά από τσακωμό στη Βουλή

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Στην Ελλάδα οι μονομαχίες γίνονταν για «ψύλλου πήδημα». Αρκούσε ένα προσβλητικό σχόλιο για να υπάρξει πρόσκληση σε μάχη. Πολλές φορές μεσολαβούσαν συγγενείς, φίλοι ή συνεργάτες και την τελευταία στιγμή άλλαζαν γνώμη στον ένα από τους δύο μονομάχους.

Εντυπωσιακό είναι ότι σε μονομαχίες συνήθως δεν κατέφευγαν οι απλοί πολίτες, αλλά αξιωματικοί του στρατού, δικηγόροι, ακόμα και βουλευτές. Το 1914, ακόμα και ο πρωθυπουργός Γ. Θεοτόκης παρολίγον να πάρει μέρος σε μονομαχία με τον βουλευτή Κ. Ζαβιτσιάνο.

Ο λόγος ήταν ότι οι δύο τους είχαν αλλεπάλληλες προσωπικές αντεγκλήσεις. Όλα είχαν συμφωνηθεί, αλλά την τελευταία στιγμή κανείς από τους υποψήφιους δεν εμφανίστηκε στον τόπο που είχε οριστεί για τη μονομαχία. Κλασική περίπτωση κοκορομαχίας.

Η τελευταία αιματηρή μονομαχία στην Ελλάδα
Η δεύτερη μονομαχία έγινε το 1904 και ήταν αιματηρή. Ο βουλευτής Τρικάλων Κοκός Χατζηπέτρος, με αφορμή κάποια αγόρευση στη Βουλή, έβρισε τον υπουργό Σπύρο Στάη, προσβάλλοντας την οικογένειά του. Ο Σπυρίδων Στάης Αιτία της διαφωνίας ήταν ότι ο φίλος του Χατζηπέτρου, Μελησινός, δεν έγινε καθηγητής Ανατομίας. Τα αίματα άναψαν και οι δυο βουλευτές αντάλλαξαν βαριές κουβέντες προτού μιλήσουν τα όπλα. Ακόμα και ο ίδιος ο πρωθυπουργός, Γ. Θεοτόκης προσπάθησε να τους αποτρέψει, αλλά μάταια. Οι δύο μονομάχοι όρισαν ως σημείο της αναμέτρησης τον Ποδονίφτη, στη σημερινή Νέα Χαλκηδόνα, πάνω από την οδό Αχαρνών, σ’ ένα χωράφι.

Ο Στάης υπέβαλε την παραίτησή του στον πρωθυπουργό Θεοτόκη και έσπευσε στον Ποδονίφτη, όπως είχε κάνει και ο Χατζηπέτρος, ο οποίος έπασχε από μυωπία. Μετά από λίγο, δόθηκε από τους μάρτυρες το σύνθημα. Ακούστηκαν οι πυροβολισμοί και η σφαίρα του υπουργού βρήκε κατάστηθα τον βουλευτή Κοκό Χατζηπέτρο. Ο Κωνσταντίνος Χατζηπέτρος. Το σοκ στην αθηναϊκή κοινωνία ήταν μεγάλο, αποτέλεσε όμως παράδειγμα προς αποφυγή και έκτοτε δεν ξανάγινε φονική μονομαχία. Σήμερα, έχει μείνει μόνο η φράση «αν είσαι άντρας, έλα να μετρηθούμε», σαν ανάμνηση της βάρβαρης τακτικής της μονομαχίας. Οι μονομαχίες στη δυτική Ευρώπη ξεκίνησαν τον 17ο αιώνα. Στην Ελλάδα ήταν λίγο πιο παλιές, αν κρίνουμε από το γεγονός ότι ο Αχιλλέας κάλεσε σε μονομαχία τον Έκτορα.

Οι μονομαχίες γίνονταν για θέματα τιμής.
Ο θιγμένος «καλούσε» σε μονομαχία εκείνον που τον είχε προσβάλει. Ο αγώνας

ήταν συναινετικός και για να πραγματοποιηθεί, ακολουθούνταν μια συγκεκριμένη διαδικασία. Το κάλεσμα του θανάτου Ο πρώτος μονομάχος έπρεπε να στείλει γραπτώς το «κάλεσμα» στο σπίτι του αντιπάλου, με έναν απεσταλμένο της απολύτου εμπιστοσύνης του. Όταν ο δεύτερος μονομάχος αποδεχόταν την πρόκληση, έπρεπε να οριστεί συγκεκριμένη ημερομηνία και τόπος για τη μονομαχία. Οι δύο μονομάχοι αποφάσιζαν ποια όπλα θα χρησιμοποιούσαν. Μέχρι τον 18ο αιώνα, χρησιμοποιούνταν κυρίως σπαθιά και αργότερα πιστόλια. Παρόντες έπρεπε να είναι μάρτυρες που διασφάλιζαν ότι η διαδικασία θα γίνει αξιοπρεπώς, γιατί η καλή κοινωνία επινόησε και τους αξιοπρεπείς φόνους….

Πηγή: briefingnews.gr